

Hymn.

8.

C

ha cả nhơn lành cam khổ bởi thương, Thuở nào

con trả ơn này xong!

1. Vua trời vô tội, quan đà lên án, Chúa tôi rất cao sang vô

cùng. Đoàn bội bác đũa vu, vạ nhiều nổi, Bởi ta làm lỗi

không đền xứng. 2. Trên đầu gai nhọn thân bầm rơi máu,

Toán quân đánh tra hơn năm ngàn; Kề vai Chúa mang cây

thập hình khổ Bảo con bền đỗ không phiền than. 3. Vai

Người mang nặng, chơn Người khôn bước, Rán lên dốc cao,

dân reo cười. Càng thêm nhức đau khôn gượng bèn ngã;

Khổ muôn trùng bởi thương mà thôi, 4. Xong vào nơi, Mẹ

Con nhìn nhau khóc, Thấy Con dấu yêu ra thân vầy! Lòng

đau đón, tuôn rơi lụy ròng rã! Luối gươm đường xỏ qua lòng

thay! 5. Trên đàng xa Ca-lava-ri-ô, Chúa như muốn cho ta

theo Người. Rày ta giống Simong hiệp cùng Chúa, Đã chia

sầu, nữa sau đồng vui. 6. Đây là gương mọn, ai nào không

biết, Chớ hay nhát gan như tôi hèn: Vê-roni-ca lau mặt

phiền nào. Tô tấm lòng thảo muôn đời khen. 7. Quân thù

sâu độc lời Người xô té. Chúng thêm mắng la không thương

tình Cầu xin Chúa thêm ơnặng lòng vững, Dầu khi buồn,

chẳng nao lòng tin. 8. Muôn vắn thiên hạ, đôi người than

khóc: Chúa tôi đoái xem khuyên lớn rằng: Thà con khóc con,

thân thuộc, dòng dõi: Hãy lo phần rỗi, linh hồn an.

9. Thương hồn ai lâm lụy tình chua xót, Nhức đau, khôn

ôi! châu thân vàng: Mòn hơi sức, chơn tay run rời ngã

Ngã ba lần: bởi ta liều thân! 10. Phen này như lột da vì

manh áo, Máu khô dính da tươm ra đầy; Càng thêm nhức

nha xương thịt trầy lở Tủi thương Người hờ hang vì ai!

11. Bây giờ dính nhọn kê dùi to đóng. Đóng chơn, đóng tay,

đau khôn cùng! Đầu kê bó gai, lưng chịu giường gỗ. Hồi con!

nhìn tỏ, đem lòng thương 12.1. Trong giờ li biệt, than rằng:«-

Khao khát. Ô Cha, có sao quên Con đành. Cùng xin thứ tha

dân nghịch lầm lỗi. Hồi Cha này gửi linh hồn Con.»

12.2. Bên Người, hai tội nhơn còn treo đó. Đứa bên hữu:«Xin

thương con cùng». Lòng khoan Chúa nghiêng qua, một lời

bảo:« Sẽ cho về cõi an thường sinh». 12.3. Thương này

sâu nhiệm: Vua trời cam chết. Tắt hơi mới xong, gươm đau

lòng Nhìn con thiết tha, Tim Mẹ buồn thảm! Giữa tang

sầu,«Lãnh Gioang làm con» 13. Ai nhìn xem Mẹ thương tình

khôn xiết, Xác đưa xuống, tay ôm nơi lòng Từ đây chúng

con yêu Mẹ thì phải: Phải lo đền ngãi trung làm con.

14. Hai người môn đệ lo bề mai táng. Các nơi vết thương

thay lau chùi. Ngoài trong ướp thơm khăn sạch dìm phủ,

Đủ ba ngày sẽ sinh hườn vui.